

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 149 af 15. April 1930 om Ændring i Lov Nr. 87 af 19. April 1929 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4703; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 788).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 313).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stau-ning): Det er en gammel Kending, jeg her skal tillade mig at anbefale til Behandling af det høje Landsting, nemlig det Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab, som nu er vedtaget paa ny af Folketinget. Lovforslagets Princip er, at Forhyring af Skibsmandskab skal overtages af offentlige Kontorer og være vederlagsfri for begge Parter. Forslaget grunder sig paa en international Konvention, der for adskillige Aar siden er vedtaget paa en Konference med Deltagere fra de forskellige Lande. Konventionen er siden 1920, da den blev vedtaget, ratificeret af 19 Stater, blandt disse baade Sverige og Norge, men ikke Danmark. Lovforslaget blev første Gang fremsat i Samlingen 1925—26 og har siden gentagne Gange været fremsat; nogle Gange er det ogsaa vedtaget af Folketinget, men derefter standset i Landstinget. Efter at Valg i Fjor var afholdt baade til Landsting og Folketing, blev Sagen paa ny ført frem i Folketinget, hvor Forslaget nu er vedtaget. Jeg maa dog udtale min Beklagelse af, at det ikke er lykkedes at samle alle Partier, men kun de to, der slutter sig til Regeringen, om Forslaget. Under Hensyn til, at Sagen er udførligt omtalt tidligere, til hvilken Omtale jeg henviser, skal jeg indskrænke mig

til med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Villemoes: Som den højtærede Minister sagde, har Rigsdagen i adskillige Aar beskæftiget sig med dette Forslag om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab. Jeg og mit Parti har ikke hidtil kunnet stemme for dets Ophøjelse til Lov. Jeg ved udmærket godt, at Baggrunden for Forslagets Fremsættelse er det Forslag til Konvention om Forhyring, der blev vedtaget for 12—13 Aar siden i Genua paa den 2den internationale Arbejdskonference, men jeg vil heroverfor anføre, at vi i vort Land allerede gennem mange Aar, lige siden 1892, har haft lovordnede Forhold paa dette Omraade, og at der mig bekendt ikke er tilflydt Rigsdagen Klager over Forholdet. Naar det er Tilfældet, kan jeg ikke følge den højtærede Søfartsminister i den Betragtning, at det er paakrævet paa nærværende Tidspunkt at gaa til Oprettelsen af et nyt og antagelig senere flere nye Statskontorer.

Ved tidligere Behandling af Sagen har jeg sagt, at det er Oprettelsen af Statsforhyringskontorer, jeg er imod, altsaa Forslagets Kapitel I. Til Kapitel II og III har jeg ingen Bemærkninger at gøre. Jeg har forstaaet paa den højtærede Ministers Udtalelser ved tidligere Lejligheder, at Tanken er, i Tilfælde af at Forslaget bliver vedtaget — det fremgaar for øvrigt ogsaa af Ordlyden af § 1 —, foreløbig at begynde med Oprettelsen af et Statsforhyringskontor her i Byen. Dersom Forholdene maatte udvikle sig saaledes, at man mener, der er Grund dertil, giver Loven da Plads for, at der senere kan oprettes Forhyringskontorer i andre Havne. Selv om nu Københavns Havn selvfølgelig er Landets største Havn og tillige den Havn, hvor de fleste danske Skibe har Hjemsted, tror jeg dog, at det Personale, der skal ansættes paa et saadant Kontor, vil faa overordentlig lidt at bestille. Man maa nemlig regne med, at Forhyringen kun for en mindre Parts Vedkommende foregaar paa et saadant Kontor, i Øjeblikket altsaa paa et autoriseret Forhyringskontor. Den allervæsentligste Part af Forhyringerne foregaar paa — jeg kan sige gammeldags Vis, direkte hos Rederierne, altsaa for større Rederiers Vedkommende i deres Forhyringsafdeling og for de mindres Vedkommende paa ganske almindelig Vis, som naar man ellers træffer Aftale om Ansættelse af Personale. Jeg skal nævne nogle Tal, jeg har faaet om, hvor mange Forhyringer der sker her i Byen. I 1929 blev der i København forhyret i alt 12 548